

Ranené sú víby a náš,
už viac nie je v nich,
Vrastá nápis, sip cez srdce,
telom vríb môj vdych.

Kde ta nájdem, kde ma nájdeš,
keď sa náš strom zahojí.

Je dážd' a viem že liste raz zmĺkne,
a z lámavých vríb, ich Váhu preč sfúkne,
do ta i tím čo zhýba spleť búrok,
v nich náš do viet do vríb skrytí kúsok.

Prezreté na úplný prach ostávajú stať
ja sa vrátim kým nebude ďalšia blízko rast,

Kde ta nájdem, kde ma nájdeš,
keď sa náš strom zahojí.

Je dážd' a viem že liste raz zmĺkne,
a z lámavých vríb, ich Váhu preč sfúkne,
do ta i tím čo zhýba spleť búrok,
v nich náš do viet do vríb skrytí kúsok.